

Oracions sagnants

(Del llibre de pròxima aparició
"Oracions sagnants".)

X

Veniu de Roma? Maleït sigueu!
Ja sé que porteu trossos de la creu
o relíquies de sants o alguna altra artimanya.
I, quan s'acabarà la vostra dèria estranya
de vendre cossos sants?
A tal poble, tal sant, hi té les mans
i el mateix sant té les mans a un altre poble.
Que no veieu que és estúpid i innoble
fer tantes mans i tants peus a un mateix sant?
Ja sé que teniu ànima de marxant
vós i els altres com vós i el Sant Pare.
Ja sé que us heu venut Déu i sa mare
i el cel que encara no sabeu si hi és.
Crist el venguéreu per trenta diners
i fou el capital inicial
per a comprar el dogal
que heu posat tan vilment a la raça humana.
Des d'aleshores, la Roma pagana
passà a les vostres mans
i, venent tones de creu de Crist i sants
i butlles pontificies,
heu fet un Vaticà, niu de delícies
i plaers i disbauxes i fastuositat
que és un escarni del Crucificat.

Veniu de Roma, la Ciutat Eterna,
i, com que heu vist de prop com es governa
la barca de Sant Pere Pescador,
el mercadeig amb Déu ja no us fa por.

L'Església Catòlica, Apostòlica i Romana
és la cosa més vil i anticristiana
que la humanitat ha vist.
El Papa és l'enemic pitjor de Crist;
la història del Papat, una vilesa immensa.
Ara rodola per la meua pensa
un reguitzell de lluites criminals
de reis amb reis, per intrigues papals,
fent assassinar pobles i estenent misèria.
La set de sang ha estat la vostra dèria
i heu empaitat jueus i musulmans
pel sol pecat de no ésser cristians.
Amb sang heu demostrat la intollerància
i encara amb una imbècil petulància
rient-vos de la sang que deixa el vostre pas
goseu dir: "El cinquè, no mataràs"

Si no fos tan pesada aquesta bromal
Però, el seient de Roma
té un fons tan tràgic i tan sangonent
que si se'n penetrés ben bé la gent
esquinçaria l'escenari.
Es inhumà que amb la sang del Calvari
haguen jugat tan iníquament
Heu aixecat els temples pastats amb sang i turment
i en nom d'un Redemptor,
heu omplert el món de por
i de cobardia.
Si no hi haguessin dogmes no hi hauria heretgia.

Jo acuso les vostres consciències eixutes
de què entre les mamelles de les prostitutes
el Crist vagi envilit.
No haguéssiu posat creus damunt el pit
ningú no n'hi duria.
El bisbe la hi duu amb fatxenderia
feta d'or i brillants.
Empitratllats amb creus i amb joies a les mans
prediqueu la pobresa i la bondat.
Un Crist de diamants és un pecat!
Si Crist tornés, del pit us el trauria!
La vostra fe és "macarroneria"
i és un "Modus vivendi" criminal:
Són d'or els vostres ceptres i la tiara papal
i la custòdia, el calzer i la patena;

i és or robat; és or vil que fa pena.
Si Jesús era pobre i els apòstols també
i Jesús recomana el menyspreu al diné
i avui teniu porrades de milions,
que potsè els heu guanyat amb oracions?...

Veniu de Roma? I què? Què hi heu vist?
Sabeu si en resta gaire, encara, de creu de Crist?
Perquè, si en cada poble n'hi ha un tros,
tants milions de trossos fan un tros molt gros
i, per a fer la creu que ara adorem,
no degué restar ni un arbre a Jerusalem!
Que els trossos són petits? miniatures?
Doncs, així, vàreu fer-ne serradures
i les heu escampades sobre el món.
Si sabéssim els Pretors on són
diríem que us blinqueessin, altre cop, l'esquena.
Teniu l'ànima pudent com una hiena
de devorar misèria humanal
i prediqueu el regne celestial,
la pau, la bondat i la mansuetud
i un reguitzell de segles heu tingut
la humanitat esclava.
Ja coneixem prou bé la mala bava
que deixeu per tot on passeu:
A tot el món heu carregat la creu!

Allà on veieu un paisatge bell
aixecaveu un castell
un monestir o una abadia
i, a l'entorn vostre, ningú no hi vivia
que no fos explotat.
Ii arribaven demanant caritat,
amb les alforges pengim-penjam.
Allà on quèieu hi queia la fam.

Amb un posat hipòcrita i nyeunyeu,
prometent i espantant a cops de creu,
heu robat l'or i la fortuna vostra
i heu ensenyat el "Pare-Nostre"
i el "Nostre pa de cada dia"
i omphieu el monestir i l'abadia
amb el pa de tot l'any i el pa de tots els anys
Amb les vostres vileses i els vostres enganys
en la pau de les llars ficàveu la bruixa:
si la dona us plaïa, teníeu dret de cuixa
i un home era cornut i havia de callar
i, "la muller del pròxim no s'ha de respectar"?
Es que, potser, els deu manaments
no eren per a vosaltres poc ni gents?

Senyor, Senyor! Treieu-nos del davant
aquesta farsa imbecil que ens està explotant!
Lladres en nom de Déu. Quina follia!
Ens ha vingut de Roma la gran pirateria.
Allà hi ha el pop monstruós que amb instint vil i pregon
ha estès els seus tentacles sobre el món
i xucla or i sang i consciències.
Cobren amb or, paguen amb indulgències;
venent trossos de cel compren trossos de món.
Senyor, jo sé tan bé com vós qui són
i l'avarícia, la gola, la luxúria i l'orgull que els domina.
Tant se'ls dona la vostra doctrina
i la creu i la bondat del vostre cor.
Per ells, la veu de Déu és el dring d'or
i el dominar el món en la pau i en la guerra.
Senyor, si no els treieu d'ací la terra
on sols escampen misèria i dolòs,
l'home no creurà en ells ni creurà en vós
i, un dia, s'alçarà, iradament,
amb el cor abrindat i encès el pensament
i amb l'angúnia del mal que exaspera i governa,
ensorrarà aquella Roma eterna
que ha escampat l'ignomínia i el dolor brutal
i, del Crist de bondat, n'ha fet un criminal.

Salvador PERARNAU